

Παρ'ότι η ψυχολογία μας – λόγω και του φαινομένου του κορονοϊού – παραμένει στο ναδίρ, με την α-παισιοδοξία να ακολουθεί μια δι-αρκώς αυξανόμενη...

πορεία, θεωρώ αναγκαίο να αποβάλλουμε τουλάχιστον «την καραντίνα στην πολιτική μας σκέψη» και ο καθένας μας, στο μέτρο του δυνατού, να βρει κουράγιο να καταθέτει την προσωπική του άποψη για τα εκάστοτε τεκταινόμενα, έστω και στην τοπική πολιτική σκηνή. Η συγκυρία άλλωστε, με την πολύ ορθή και αναπόφευκτη εφαρμογή, των περιοριστικών μέτρων, ευνοεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Με αφορμή λοιπόν την διαφαινόμενη παραίτηση ειδικού συνεργάτη, αλλά και όλα αυτά που κυριαρχούν στην τοπική πολιτική σκηνή το τελευταίο διάστημα-και όχι μόνον- μεταξύ ειδικών συνεργατών του κ. Δημάρχου (σκληρές αντεγκλήσεις, κόντρες, κινδυνολογίες, απειλές, προκλήσεις, ρήσεις από τους ίδιους ότι «είμαστε μια παιδική χαρά!», επικίνδυνες παρεμβάσεις σε αχαρτογράφητα νερά κλπ), προβάλλει μέσα μου ένα πελώριο ερώτημα.

Κύριε Δήμαρχε,

Ποιος τελικά έχει τον τελευταίο λόγο σε κάθε μορφής αποφάσεις που αφορούν τον Δήμο;

Το λέω αυτό γιατί η εικόνα δημιουργεί αποδόμηση ιεραρχίας και απορρύθμιση λειτουργίας!

Η Διοίκηση διαφαίνεται ότι ασκείται από ανθρώπους που μοιάζουν να μην έχουν την παραμικρή συναίσθηση της διάκρισης και του βάρους των ρόλων τους. Για μένα είναι σαν να έχει συγκεντρωθεί μια παρέα με χαρακτηριστικά οικογενειοκρατίας, χωρίς να περνά από το μυαλό της ότι η διοίκηση του δήμου προϋποθέτει αυστηρή ιεραρχία, που καμιά σχέση δεν έχει με τους ρόλους που ο καθένας έχει στο σπίτι του.

Δεν διακατέχομαι από το πρίσμα της παραδοσιακής «μαξιμαλιστικής» νοοτροπίας, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν θα κρύψω την έντονη δυσαρέσκεια μου, απέναντι σ'αυτά που η ίδια η καθημερινότητα επιβεβαιώνει και αναδεικνύει

Αγαπητοί μου,

Την κεντρική ευθύνη γι'αυτόν τον σουρεαλισμό την φέρει ο ίδιος ο Δήμαρχος, ο οποίος κάπου μπλεγμένος στην εικονική πραγματικότητα, δεν θέλει ή δεν μπορεί « να τραβήξει το αυτί», κάποιων, όλοι επιλογές δικές του βεβαίως, επαναφέροντάς τους στην τάξη.

Πρόκειται για παθογένεια που αναμφίβολα οδηγεί στον εκτροχιασμό.

Ειλικρινά λυπάμαι που το λέω αλλά τον δήμαρχο τον υπερβαίνουν οι ευθύνες που απαιτεί η θέση του και δυστυχώς αυτό τείνει να γίνει γενικευμένη πεποίθηση.

Η κλεψύδρα του κυρίου Δημάρχου άρχισε πολύ νωρίς να λειτουργεί αντίστροφα καθ' ότι όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω του, κάθε άλλο παρά τυχαία είναι, τουναντίον είναι αποτέλεσμα των δικών του επιλογών και ενεργειών. Ιδέες υπήρχαν, εργαλεία υπήρχαν, ατυχώς ο κ.

Δήμαρχος επέλεξε να κινηθεί στον δρόμο που τον έβαλαν «ΑΛΛΟΙ!»

Η προσωπική σας ευθύνη κύριε Δήμαρχε είναι τεράστια. Ο εγκλωβισμός σας στον βωμό των επιλογών των «άλλων» απλά επιβεβαιώνεται από την εκάστοτε τακτική σας και τείνει να αναδείξει μια μη αναστρέψιμη κατάσταση.

Η τοπική κοινωνία σας σχολιάζει δεόντως.

ΓΡΑΦΕΙ Ο **ΚΩΣΤΑΣ ΠΡΕΒΕΝΤΗΣ**
ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ